

Το ποίημα του **Ναζίμ Χικμέτ**
«Κοριτσάκι»
(γνωστό και ως «Το μικρό κορίτσι»)

στο πρωτότυπο και σε νέα ελληνική μετάφραση που έγινε απευθείας από τα τουρκικά για το “Children’s Peace” art project από την ποιήτρια **Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη**.

(Ναζίμ Χικμέτ)

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

Εγώ είμαι που χτυπώ τις πόρτες
Τις πόρτες γύρω, μία-μία
Τα μάτια σας δε θα με δούνε
Είναι αόρατοι οι νεκροί.

Στη Χιροσίμα έχω πεθάνει
Εδώ και μια δεκαετία
Εφτάχρονο κορίτσι είμαι,
Δε μεγαλώνουν οι νεκροί.

Φωτιά αρπάξαν τα μαλλιά μου
Μετά τα μάτια μου ψηθήκαν
Έγινα μία χούφτα στάχτες
Και σκόρπισα με το αεράκι.

Τίποτα τώρα δε ζητάω
Από εσάς για τον εαυτό μου
Πώς να τις φάει τις καραμέλες
Παιδί που κάηκε σα χαρτάκι;

Τις πόρτες σας χτυπώ γειτόνοι,
Μια υπογραφή βάλτε, κοπέλες.
Να μην πεθαίνουν τα παιδάκια
να ζουν, να τρώνε καραμέλες.

(μτφρ. Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη)

~.~

KIZ ÇOCUĞU

Kapıları çalan benim
kapıları birer birer.
Gözünüze görünemem
göze görünmez ölüler.

Hiroşima'da öleli
oluyor bir on yıl kadar.

Yedi yaşında bir kızım,
büyümez ölü çocuklar.

Saçlarım tutuştu önce,
gözlerim yandı kavruldu.
Bir avuç kül oluverdim,
külüm havaya savruldu.

Benim sizden kendim için
hiçbir şey istediğim yok.
Şeker bile yiyemez ki
kâat gibi yanan çocuk.

Çalıyorum kapınızı,
teyze, amca, bir imza ver.
Çocuklar öldürülmesin
şeker de yiyebilsinler.

Nâzım Hikmet (1956)

~..~

Την ελληνική συμμετοχή στο “**Children’s Peace**” art project συντονίζει, κατόπιν καλέσματος του προέδρου της Εταιρείας Συγγραφέων Γιώργου Χουλιάρα, ο ποιητής Αλέξιος Μάινας.